

Sprawa C-193/19**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

27 lutego 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Förvaltningsrätten i Malmö (Szwecja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

15 lutego 2019 r.

Strona skarżąca:

A

Strona pozwana:

Migrationsverket

[OMISSIS]

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

[OMISSIS]

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen, (sąd administracyjny w Malmö, wydział ds. cudzoziemców), szósta izba, postanowił [OMISSIS] zwrócić się [OMISSIS] do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

[OMISSIS]

Wprowadzenie

- 1 Wydawanie wnioskodawcy zezwolenia na pobyt na innej podstawie niż potrzeba ochrony czy względy humanitarne wymaga w prawie szwedzkim tego, aby tożsamość wnioskodawcy została wykazana w sposób pewny. W takich sytuacjach wymagany standard dowodu określonej tożsamości jest równoważny z

dowodem pewnej tożsamości; w praktyce wymaga to przedstawienia ważnego paszportu, obowiązującego przez okres ważności wnioskowanego zezwolenia. Szwedzka utlänningslagen [(2015:716) ustawa nr 716 z dnia 29 września 2015 r. o cudzoziemcach; zwana dalej „UL”] nie zawiera szczególnych przepisów dotyczących tożsamości, ale zawiera wymóg posiadania paszportu.

- 2 Odstępstwa istnieją w przypadkach łączenia rodzin, gdy rozpatrywane osoby pochodzą z państwa, w którym nie ma akceptowalnych dokumentów tożsamości; w praktyce chodzi o Somalię.
- 3 Migrationsöverdomstolen (sąd apelacyjny ds. cudzoziemców) orzekł wcześniej, że przy wydawaniu tymczasowego zezwolenia na pobyt na podstawie związku ze Szwecją, na przykład poprzez małżeństwo, pracę lub studia - z których pierwsze jest rozpatrywane w niniejszej sprawie przed sądem krajowym - pewna tożsamość stanowi warunek konieczny do tego, aby Szwecja była w stanie wypełnić swoje zobowiązania wynikające z [Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen] i z zobowiązań w zakresie współpracy w ramach obszaru Schengen, w tym w zakresie tzw. „kodeksu granicznego Schengen” (MIG 2011: 11).
- 4 W 2016 r. Szwecja uchwaliła ustawę tymczasową ograniczającą możliwość uzyskania zezwolenia na pobyt w Szwecji (Lagen [2016:752] om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (ustawa [2016:752] o tymczasowych ograniczeniach możliwości uzyskania zezwolenia na pobyt w Szwecji; zwana dalej „ustawą tymczasową”).
- 5 [Or. 2] Obecnie ustawa ta zawiera przepis [§ 16 lit. f)], który umożliwia osobom zamierzającym podjąć naukę w szwedzkiej szkole średniej II stopnia uzyskanie tymczasowego zezwolenia na pobyt. Jednym z wielu innych wymogów jest to, aby osoby te otrzymały ostateczną decyzję o odmowie udzielenia azylu z nakazem wydalenia dołączonym do tejże decyzji o odmowie udzielenia azylu. Odnośny przepis zawiera również szczególne odstępstwo od wyżej wymienionego wymogu przedstawienia dowodu tożsamości, który ma zastosowanie w innych przypadkach; dotyczy bowiem tymczasowego zezwolenia w celu odbycia nauki w szkole wyższej. Ponadto wnioski są składane w Szwecji. W przeciwnym razie wnioski o takie zezwolenia są składane i przyznawane przed wjazdem do Szwecji.
- 6 Przepis ten ma następujące brzmienie: zezwolenie na pobyt może zostać przyznane, nawet jeśli tożsamość cudzoziemca jest niepewna lub nie jest on w stanie przedstawić dowodu na wiarygodność swojej tożsamości.
- 7 Förvaltningsrätten i Stockholm, migrationsdomstolen (sąd administracyjny w Sztokholmie, wydział ds. cudzoziemców) orzekł [OMISSIS], że wiążące Szwecję przepisy prawa Unii (kodeks graniczny Schengen i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 265/2010 z dnia 25 marca 2010 r. zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w zakresie dotyczącym przepływu osób posiadających wizy długoterminowe) uniemożliwiają stosowanie opisanego wyżej niższego standardu

dowodu tożsamości, a zamiast tego ma zastosowanie zwykła praktyka udowadniania tożsamości.

- 8 Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (sąd administracyjny drugiej instancji w Sztokholmie, wydział ds. cudzoziemców) [OMISSIS] orzekł, że zasady ustanowione w ww. sprawie MIG 2011:11 dotyczą wniosków złożonych poza Szwecją (a zatem oczywiście również poza strefą Schengen) i zmienił orzeczenie migrationsdomstolen (sądu ds. cudzoziemców) w ten sposób, że dopuszczalny był opisany powyżej niższy ciężar dowodu.
- 9 Nie jest zatem jasne, jaki poziom dowodu tożsamości wymagany na mocy określonych powyżej (pkt 3 i ust. 7) przepisów prawa Unii ma zastosowanie do wniosków złożonych w Szwecji na podstawie innej niż potrzeba ochrony i względy humanitarne.

Uzasadnienie wystąpienia sądu z wnioskiem o to, jak mają być interpretowane przepisy prawa Unii w niniejszej sprawie

Przepisy prawa Unii

- 10 Zgodnie z motywem 6 kodeksu granicznego Schengen, kontrola graniczna leży w interesie nie tylko państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest ona dokonywana, ale w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych. Kontrola graniczna powinna pomagać w zwalczaniu nielegalnej imigracji i handlu ludźmi oraz zapobieganiu wszelkim zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych państw członkowskich.
- 11 Artykuł 5 ust. 1 kodeksu stanowi, że obywatel państwa trzeciego musi posiadać posiadają oni ważny dokument podróży uprawniający posiadacza do przekroczenia granicy i nie jest osobą, wobec której dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS (Schengen Information System). Ten sam przepis stanowi dalej, że państwo członkowskie może zezwolić obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają ustanowionych warunków na wjazd na jego terytorium ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zobowiązania międzynarodowe.
- 12 Artykuł 7 ust. 3 stanowi, że obywatele państw trzecich podlegają szczegółowej odprawie przy wjeździe i wyjeździe i że szczegółowa odprawa ma zostać przeprowadzona celem ustalenia, czy obywatel państwa trzeciego ma dokument uprawniający do przekroczenia granicy, którego termin ważności nie upłynął, i czy dokumentowi podróży towarzyszą w stosownych przypadkach wymagana wiza lub dokument pobytowy.
- 13 [Or. 3] Artykuł 13 ust. 1 stanowi między innymi, że obywatelowi państwa trzeciego, który nie spełnia wszystkich warunków wjazdu odmawia się wjazdu na

terytorium państw członkowskich. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania szczególnych przepisów dotyczących prawa do azylu i ochrony międzynarodowej lub wydawania długoterminowych wiz pobytowych.

- 14 Na podstawie art. 6 ust. 4 dyrektywy w sprawie powrotów (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich) państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie postanowić o wydaniu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na ich terytorium, niezależnego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego go do pobytu, ze względu na jego ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub z innych przyczyn. W takim przypadku nie wydaje się decyzji nakazującej powrót. Jeżeli decyzja nakazująca powrót została już wydana, należy ją uchylić lub zawiesić na okres ważności wspomnianego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu.
- 15 Zgodnie z art. 25 ust. 1 konwencji wykonawczej do układu z Schengen, w przypadku gdy państwo członkowskie rozważa wydanie dokumentu pobytowego, musi ono systematycznie przeprowadzać weryfikację w SIS. Jeżeli państwo członkowskie ma podjąć decyzję, czy wydać dokument pobytowy cudzoziemcowi, w odniesieniu do którego dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu, najpierw konsultuje się z państwem członkowskim, które dokonało wpisu, i uwzględnia interesy tego państwa członkowskiego, a dokument pobytowy może zostać wydany jedynie w wyjątkowych przypadkach, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub ze względu na zobowiązania międzynarodowe.

Przepisy krajowe mające zastosowanie w sprawie przed sądem odsyłającym, istotne dla niniejszej sprawy

- 16 Rozdział 5 § 3 akapit pierwszy pkt 1 i 8 utlänningslagen (2005:716) (ustawy (2005:716) o cudzoziemcach; zwanej dalej „UL”) i rozdział 5 § 16 akapity pierwszy i drugi ustawy o prawie do zezwolenia na pobyt. Rozdział 2 § 1 [UL] I rozdział 2 §1 utlänningsförförordningen (2006:97) (rozporządzenia (2006:97) w sprawie cudzoziemców; zwanego dalej „UF”) dotyczący wymogu posiadania ważnego paszportu. Nie ma przepisów dotyczących wymogu udowodnionej tożsamości w [UL]. Jest natomiast przepis dotyczący tożsamości we wspomnianej powyżej ustawie tymczasowej.

Konieczność uzyskania wyjaśnień od Trybunału Sprawiedliwości

- 17 W niniejszej sprawie osoba o nazwisku A, urodzona 11 listopada 1981 r. i posiadająca obywatelstwo gambijskie, otrzymała tymczasowe zezwolenie na pobyt przez wzgląd na związek z żoną (obywatelką Szwecji).

- 18 A złożył wniosek o dokument pobytowy przed wjazdem do Szwecji i zezwolenie na pobyt zostało wydane również przed wjazdem na terytorium tego państwa. Uzasadnione jest założenie, że w tamtym czasie uznano, że tożsamość tej osoby można przyjąć za udowodnioną i że przedstawiła ona paszport państwa pochodzenia, który również uznano za spełniający wymogi, jakie mogą być ustanowione w odniesieniu do takiego paszportu w tej sytuacji.
- 19 Mężczyzna ubiega się obecnie o przedłużenia zezwolenia na pobyt na tej samej podstawie (mężczyzna przebywa w Szwecji). Kiedy złożono wniosek o przedłużenie, pojawiły się następujące informacje będące przedmiotem zainteresowania. Policja w Norwegii dostarczyła informacje, że mężczyzna został zatrzymany w Norwegii. Otrzymano również informację, że rozpatrywana osoba używała w Norwegii kilku pseudonimów. Znana była tam czasami jako B, urodzony 18 sierpnia 1975 r., obywatel Gambii (na fałszywym paszporcie), a czasem jako C, urodzony 12 grudnia 1982 r. (osoba ubiegająca się o azyl bez paszportu). W trakcie poszukiwań w Norwegii znaleziono kolejny paszport (nr paszportu PC239064), należący do D, urodzonego 8 sierpnia 1980 r., również obywatela Gambii. Ponadto, wniosek o zezwolenie na pobyt w Szwecji został wcześniej zarejestrowany na nazwisko D, obywatela gambijskiego urodzonego 8 sierpnia 1980 r. (paszport nr PC239064). Wniosek został złożony w Dakarze. Wniosek został odrzucony, ponieważ dotyczył fikcyjnego małżeństwa.
- 20 [Or. 4] Wreszcie należy zauważyć, że Norwegia wydalila dożywotnio D i zarejestrowala go w SIS pod tym nazwiskiem, z data urodzenia 8 sierpnia 1980 r., jako obywatela gambijskiego. Na koniec trzeba dodac, ze mężczyzna zostal w Norwegii pod tym ostatnim nazwiskiem skazany za posiadanie i sprzedaz narkotykow (kokainy) i skazany na 120 dni pozbawienia wolnosci.
- 21 Migrationsverket odrzucil obecny wniosek zasadniczo na tej podstawie, ze tozsamosc osoby nie byla pewna.
- 22 Migrationsdomstolen (sad ds. cudzoziemcow) w swietle powyzszego uwaza, ze nalezy zwrócic sie do Trybunalu o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczacego wykladni tego, czy prawo Unii wymaga dowodu tozsamosci w celu rozpatrzenia wnioskow zlozonych w Szwecji, ktore nie sa oparte na wzgledach ochrony lub humanitarnych.

[Or. 5] Pytania prejudycjalne kierowane do Trybunalu Sprawiedliwosci

1. Czy postanowienia konwencji wykonawczej do ukkladu z Schengen, w tym w szczegolnosci postanowienia dotyczace systematycznego przeszukiwania danych w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) oraz kodeksu granicznego Schengen, w tym w szczegolnosci wymog posiadania waznego paszportu, stoją na przeszkodzie wydaniu zezwolenia na pobyt na podstawie wniosku zlozonego w Szwecji,

który nie opiera się na względach ochrony lub humanitarnych, gdy tożsamość osoby składającej wniosek nie jest pewna?

2. Jeśli tak, to czy ustalenie tożsamości może podlegać odstępstwom przewidzianym przez prawo krajowe lub orzecznictwo?
3. Jeśli sytuacja opisana w pkt 2 powyżej nie ma miejsca, na jakie, o ile w ogóle, odstępstwo zezwala prawo Unii?

Malmö, 15 lutego 2019 r.

[OMISSIS]

[Or. 6] **Strony postępowania głównego** [OMISSIS]

Strona skarżąca:

A

[OMISSIS]

Strona pozwana

Migrationsverket

Szwecja

[OMISSIS]